

מ"ת 10591/11 - מדינת ישראל נגד א. ש

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 11-14 10591 מדינת ישראל נ' ש

בפני כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים
מדינת ישראל
נגד
א. ש
משיבים

החלטה

בפני בקשה המאשימה להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו.

ה הנאשם, א. ש, ת.ז. ***-**-1975 ליד אשקלון, נעצר ביום 1.11.14 וכותב אישום הוגש נגדו ביום 6.11.14.

כתב האישום:

כתב האישום מיחס ל הנאשם כי ביום 01/11/2014 תקף הנאשם את בתו בדחיפה ואת רعيיתו במכות אגרוף בראשה,شرط אותה בפניה, חנק אותה ומשך בשערות ראשה. לאחר מכן, תקף את בנו בכך שטר לו ודחף אותו ואז איים על רعيיתו כי אם תביא לمعצרו ירוג אותה.

ביום 25/10/2014 תקף הנאשם את רעייתו לאחר שהייתה איתה במכות אגרוף בראשה ובגביה.

במועד שקדם למונזה חדשני לתקופה הראשונה תקף הנאשם את רعيיתו בכך שדחף אותה, חבט את ראהה בדור ופתח עלייה את דלת המקרר.

בחצי שנה לפניו מועד התקופה הראשונה תקף הנאשם את המטלונת בכך שחנק אותה, היכה אותה במכות אגרוף, משך בשערות ראשה, זרק את מכשיר הטלפון שלה אל מחוץ לחילון.

בסוף שנת 2013 נאשם הנאשם כי תקף את רعيיתו בכך שסובב גופה בכוח לאחר שהפנתה לו את גבה, אמר לה שיש לה מישחו אחר, הלך למטבח הביא סכין חנק את רعيיתו הצמיד את הסכין לגרונה וגרם לה אדמומיות ושטף דם תה עורי בצווארה.

שבועיים לפני התקופה הראשונה איים הנאשם על רعيיתו ו אמר לה "תעזבי את הילד אם עוד פעם אחת תעיריו לו אני רוצה לראותך" ואז הכה אותה באמצעות מכות אגרוף בראשה סטר לה ומשך בעשרותיה.

עמוד 1

במהלך שנת 2012 ארע אירוע נספ בזמן שבני הזוג שהו במקלט ואז תקף המשיב את המתлонנת בכך שמשר בשערות ראהה.

במהלך שנת 2010 הכה המשיב את רעייתו במכות אגרוף, חנק אותה משר בשערותיה וגורם לה חבלה של ממש.

כש שנים לפניו התקיפה האחרונה הכה המשיב את רعيיתו באמצעות עיתון שהחזיק בידו ונגרמו לרעייתו חבלות של ממש בדמות שטף דם וסימנים כחולים בעינה.

הלייכים קודמים:

ביום 11/11/2014 הורה ביהם"ש על שחרורו של המשיב בטרם מתן החלטה וראיות לכואורה בשל העובדה שהמסוכנות ספציפית ובשל חלופה שהוצאה לפניו וכן בשל עברו הנקי של המשיב.

ראיות לכואורה:

הצדדים טענו בהרחבה לעניין הריאות לכואורה בעיקר טענה ב"כ המשיב כי נפלו אי דיווקים קשים באמרתה של המתлонנת ובאמרת אימה ויסודה של תלונת המתлонנת בעלייה.

עדות הילדה שי.ש ליד 2004 אשר נגבהה בבית ספרה מפני חוקרת ילדים מתארת אירוע של מריבה בין ההורים ובמסגרתו היכתה אמה המתлонנת את הבן ואז אביה המשיב החל להכות את אימה, משך לה בשיער, נתן לה אגרופים, מכות בלסת וברגליים וشرط אותה על הלסת מצד הלחי. אז החל להכותה בראש וכשהבן שלו מחה נתן לו מכח חזקה בפנוי. בהמשך, סגר המשיב את פיה ואפה של האם באמצעות כף ידו והילדים תפסו לו את היד ומשכו. בהמשך, ניסתה אימה לתקשר למטריה ואביה המשיב אמר לאימה המתлонנת שאם תתקשר למטריה ברגע שהוא יצא מהכלא הוא ירוג אותה. באו השוטרים ואביה המשיב אמר לאימה המתлонנת שאם תתקשר למטריה ברגע שהוא יצא ממעון אמא אבל זה היה בלי כוונה. עוד אמרה המתlonנת כי אביה הכה את אימה פעמים רבות וכי אם מכך את אימה זה משאיר סימן כי עורה לבן.

הילדה תיארה מקרה שבו אביה לקח סcin כאשר אימה צפחה בטליזיה, החביא את הסcin מאחוריו גבו ושמעה את אימה צורחת כי חנק אותה קמה בבהלה מהמיתה וראתה את אביה חונק את אימה כשהסcin מאחוריו הגב ואז כשהתעורבה לטובת האם הוא חזר ושם את הסcin במטבח. למחמת בבוקר אמר האב שלא הייתה סcin. לדבריה של הילדה, אביה מתעב את אחד מהחיה, אין מرحם עליו, מרבה להכות אותו, נתן לו בעיטות ברגליים, מכח אותו בחגורה וגם ליה פעם הרביץ אביה בחגורה והוא נחבלה בישבנה. הדבר ארע כאשר הייתה בכיתה ג' או ד'.

התרשומות חוקרת הילדים בטיחמן מן החקירה הייתה כי מדובר בילדה בת 10, שהבינה את השאלות והבינה את מטרת המפגש וכן כי היא מדווחת על אירועים שחוויתה ולהם הייתה עדה. האירועים עוגנו בהקשרים של זמן ונסיבות למקום ברצף קרונולוגי, ציטוט לזרים ודיווחים מדוייקים הכוללים את מיקום הפגיעה, אמצעי הפגיעה, אופן הפגיעה ותחששותיה בעת הפגיעה. עם זאת ציינה החוקרת כי ניכרת הייתה מוטיבציה לדוחה ונטיה לצד האם בסיכון בין ההורים לעומת נסיען להשחרר את דמותו של המשיב הן בהתייחסות למדירות הפגיעה, לעוצמתה, לכוונת הפגיעה ותיאור עצמת הפגיעה אשר היו שונים בתכלית כאשר נידונה התנהגותו של האב להבדיל מהתנהגותה של האם. גם בעניין הסcin

הוערכה המהימנות כנמוכה.

אמורת

עדות הילד של.ש על ידי החקורתليل סקורי מיום 02/11/2014.

של.ש הוא ילד ליד 2006 השיב בשלילה לשאלת אם מישחו מהמשפחה בעט בו או היכא אותו בחגורה או הרבץ לו וכאשר אמרה החקירה כי אחותו ראתה מישחו מהמשפחה נתן לו סטירה ובעט בו אמר כי אתמול הורי רבו אביו רצה לחת לאימו בעיטה זהה פגע בו. המריבה הייתה על רקע העורותיה של האם לבן השלישי ש.ק.ש.

במהלך האירוע היכא האב את האחות שי.ש, דחף אותה בגב, בעט ברגלה של האם, לאחר מכן הכה האב את של.ש בגבו.

הילד של.ש שולל מכות בחגורה כפי שהעיד אחותו, כן הוסיף הילד כי אביו בעט באימו פעמי אחת והבעיטה השנייה פגעה בו.

הילד של.ש הוסיף כי אביו חנק את אימו בכר ששם לה יד על הפה, בדרך דומה למה שתיארו אחיו וכן משך לימי בשערותיה. במספר הפעמים שהרבץ האב לאם, היה של.ש בבית וכן בפעם שבה זרק אביו את הטלפון מהחלון, שاز גם חנק האב את האם. (שם את היד על הפה שלא כדי שלא תנשום).

החקירה התרשמה כי הילד של.ש מהימן והuid על דברים שחווה וראה, ישנו קושי להעיר מהימנות לגבי החניקה והמשיכה בשיעור, הוא ניסה לבדוק והיא לא התרשמה ממוטיבציה להפליל את האב, אלא דווקא מוטיבציה לצמצם את עצמת הפגיעה ואף לבדוק.

אמורתה שלך אפרת שמחון מיום 14/11/2 פורשת את המריבה בינו הזוג ומפלילה את המשיב בכר שהיכא אותה מספר פעמים וכן היכא את הילדים, עוד מתוארת הסיטואציה עם האים בסיכון ומרקם של חניקה.

האירוע מתואר גם על ידי הבית שי.ש.

לאחר שבחןתי את הסטיירות לכואורה עליה הצבעה הסנגוריית, לא מצאתי כי מדובר בסטיירות או באירועים השוללים את הסיכוי הסביר להרשעה, המסתכת הראייתית מורכבת ומשולבת באמצעות של קטינים, אך לא נראה כי חל קרוסום משמעותי בעבורות המרכזיות המיויחסות למשיב.

אשר על כן אני קובע כי ישן ראיות לכואורה כנגד המשיב במידה מסוימת, המקים סיכוי סביר להרשעה.

בעניין מסוכנות המשפט ביחס לחולפה המוצעת, תישאר על כנה ההחלטה מיום 14/11/14 והמשפט ישאר באותו תנאים.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ה, 23 נובמבר 2014, בהדר הצדדים.

המציאות תעביר העתק החלטה לצדדים.